

gens Forslag indeholder, en Regel, gaaende ud paa, at hvis Banken vil konvertere, tilfalder denne Fordel Yderne, saaledes at de blive færdige med deres Amortisation paa kortere Tid, end de ellers vilde være blevne.

Til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), med hvem jeg ellers deler mange Betragtninger, skal jeg henvende et Par Ord. Jeg tror, det er uheldigt, naar han drager det Spørgsmaal frem: hvad gavner det de vordende Landmænd, om Tienden bliver afløst nu? Det er ikke for Landbrugets Skyld, at vi gaa til af Statsmidlerne at yde et stort Tilskud til Tiendeafløsningen; det er heller ikke for de enkelte Mænds Skyld, der ere Ihændehavere af tiendepligtig Jord. Men vi bringe dette Offer, fordi der er en stadig Uro i Spørgsmaalet, det bliver holdt frem og gjort mere grelt, end det virkelig er. Det er Kilden til Misnøje. Det er af den Grund, vi gaa med til Afløsningen; og det er af den Grund, at de fleste Stater i Europa, hvor Tienden har været indført, have ophævet den. Man har gjort det netop for at faa Spørgsmaalet ud af Verden. Det er ganske vist, at Staten giver de enkelte Mænd, som ere Tiendeydere, en Gave, det er der intet Spørgsmaal om. Men det er hverken for Landbrugets eller for deres Skyld, det gøres, men for at bringe den Uro ud af Sindene, som Spørgsmaalet stadig er Kilden til.

Til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) og det ærede 2det Medlem for 10de Valgkreds (Bojsen) skal jeg bemærke, at naar de synes, at Lovforslaget ikke er nok i Favør af Tiendeyderne, fordi de tidligere Tiendeydere, der nu have købt og betalt deres Tiende, ikke kunne faa noget Gratiale, saa vil jeg bede dem tænke paa, om det da ikke var rimeligt, at ogsaa de Lodder, der aldrig have svaret Tiende, fik en lille Godtgørelse. Jeg synes, der er noget urimeligt i, naar et Tiendeforhold er blevet afløst for ca. 30 Aar siden, og Ejendommen har været i Handelen 2—3 Gange, saa at komme og give den nuværende Ejer, der har købt sin Ejendom og betalt den som tiendefri, et Gratiale som Erstatning for den Tiende, han aldrig har svaret. Jeg kan ikke forstaa, at denne Tanke kan komme frem hos disse to ærede Medlemmer, og navnlig kan jeg ikke forstaa, der her, som det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen) mener, skal drages en skarp Grænse mellem de jydskes Interesser og de sjællandske Interesser. Interessen er i vort lille Fædreland at faa alt afviklet

saa hurtigt og saa godt som muligt, men ikke at give ganske enkelte en Fordel.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) talte i Gaar paa Agrarernes Vegne. Han takkede for Lovforslaget, og jeg kan sige, at det ogsaa efter min Mening er et godt agrarisk Lovforslag, for saa vidt det fritager en hel Del Jord for den Byrde, der har paahvilet den. Der er dog ogsaa andre Landmænd end Agrarerne, der føle, at denne Byrde bør tages væk. Men naar det ærede Medlem saa videre begrunder Afløsningen paa, at det særlig skulde være i enkelte Sognes Interesse at faa Byrden fjernet paa Grund af den Uret, der sker dem ved, at de komme til at svare Præstelønnen til et andet Kald, saa synes jeg, at han gaar uden for de Krav, Agrarerne pleje at opstille. De have hidtil kun tænkt paa at befri Jorden for saa meget som muligt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem, ihvor ivrig Agrar han end er, har et vel lidt klart Begreb om de agrariske Interesser. I Fjor ved Skattelovenes Fremsættelse her oppe, da Ministeriet Sehested pegede paa Afskaffelsen af de gamle Hartkornsskatter, var han stærkt stemt derimod; vi skulde absolut tage Kommissionsforslaget. Aldrig saa snart var Sagen gjort færdig, og Afskrivning af samtlige ældre Skatter foreslaet, før det ærede Medlem tilligemed hans Organ var overordentlig vel fornøjet med den Maade, hvorpaa de agrariske Interesser af Flertallet i Landstinget vare blevne varetagne. Jeg tror, han er vel ivrig til at tale med om Agrarinteresser, skønt han ikke har klart Blik for, hvad det egentlig drejer sig om.

Jeg skal slutte hermed og ønske, at dette Lovforslag maa faa en hurtig og villig Behandling i det Udvalg, der bliver nedsat, og at det maa lykkes at føre det igennem i indeværende Samling. Jeg er overbevist om, at det hos de fleste vil fremkalde stor Glæde, at dette vanskelige Spørgsmaal kommer ud af Verden.

Formanden: Den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Breinholt: Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour), der nu talte, udtalte, at han ikke kunde forstaa, at jeg i Mødet i Gaar kunde mene, at de Tiendeydere, der havde indkøbt deres Tiende, skulde have „et lille Gratiale“, tror jeg, han benævnedes det, og han begrundede dette, at de ikke skulde have det, med, at